

Brain Storm

Agenda

*Donderdag 11 Januari
16u00 @ Bruinszaal,
Academiegebouw*

Openingsceremonie Cvi

Het onderwijscluster Informatiewetenschappen wordt opgericht, ter bevordering van de samenwerking tussen Informatica en KI. Komt allen naar de openingsceremonie, waarbij ook de nieuwe naam van het onderwijscluster (ooit 'Centrum voor Informatewetenschappen') zal worden aangekondigd.

*Donderdag 1 Maart
Locatie wordt nog bekendgemaakt.*

Gala

Na een succesvol gala vorig jaar, zal ook dit jaar CoVer weer meehelpen een gala te organiseren. Er zullen verschillende studieverenigingen komen en het gala wordt ook door die verenigingen georganiseerd. We kunnen nog niet veel vertellen, maar als tipje van de sluier: Het thema is Romeo and Juliet...

Colofon

De BrainStorm is een gezamenlijke uitgave van de studie Kunstmatige Intelligentie, RUG en de studievereniging Cover en wordt gratis verspreid onder KI-studenten, staf en anderszins geïnteresseerden. De Brainstorm verschijnt minimaal 3 maal per jaar in een oplage van 325 stuks.

RedaXie Adres

Psychologisch Instituut
Heymansgebouw
Grote Kruisstraat 2/1
9712 TS Groningen
E-mail: bstorm@ai.rug.nl

RedaXie

Romke van der Meulen
(*hoofdredacteur*)
Nick Degens (*voorzitter*)
Inge Slingerland (*secretaris*)
Elske van der Vaart (*layout*)
Mariëtte Amsing (*artiest*)
Ben van Os (*penningmeester*)
Peter Schutte (*redaXielid*)

Voorkant

Mariëtte Amsing

Van de voorzitter

Slechte voornemens, we maken toch alleen goede voornemens? Ten minste als je ze nog durft te maken... Want hoe serieus neem je mensen nog als je hoort dat ze gaan stoppen met roken, meer gaan sporten of dan nu echt eens serieus met hun studie bezig gaan. Ik begin er eerlijk gezegd al niet meer aan. Maar misschien

is dat dan ook wel dat slechte voornemen: de voornemens die je pretendeert uit te voeren, maar niet nakomt? Toen ik een paar dagen terug in Brussel zat, kreeg ik ineens wel slechte neigingen. Ik ging, had ik als voornemen, tot de laatste dag geen wafels eten en de laatste dag alleen maar; geen lunch, maar wafels. Het leek me erg lekker, vooral die ene Luikse wafel met ijs, hmm mjam. Enorm ongezond en ik vond het daarom ook best wel een slecht voornemen. Verder merkte ik gekscherend op: "Ik ga geen voorzittersstukje insturen voor de Brainstorm, want ik weet niet wat te schrijven over dat thema". Mijn slechte voornemen was gevormd en dus ook iets om over te schrijven. Maar ja, ik ben toch altijd weer blij dat de Brainstorm er is en dat de redacteuren weer enorm hun best hebben gedaan om de gevraagde schrijvers te motiveren. Ik kan zelf dus niet het slechte voorbeeld geven en dus geef ik dit jaar mijn slechte voornemens op!

Henriette Quarre
voorzitter Cover

2. Agenda / Colofon
3. Van de voorzitter / Inhoud
4. Van de redactie
5. Grote Vlaamse Reis Verslag
8. Laat niet links liggen!
9. FoToPlaY
10. Staf: Ronald Spreek
13. Screw U
14. Eerstejaarsgevoelens
17. Puzzel
18. AiO Interview: Axel Brink
20. Kunstmatig Imago
22. Academisch
Schrijfcentrum
23. Advertenties

Slecht Voornemen
Mijn deel van de mannen van
KI opeisen! (Nog zeven stuks te
gaan!)

- Anoniem

Van de redactie

(redactioneel – Romke van der Meulen)

Goed, die goede voornemens waar niemand ooit wat aan doet, die kennen we nu wel. Laten we eens diep nadenken over wat we eigenlijk zouden willen doen volgend jaar. Of wat we waarschijnlijk gaan doen. Kortom; laten we eens nadenken over slechte voornemens.

Het zal velen niet ontgaan zijn dat de RedaXie al sinds langere tijd een slecht voornemen koestert (goed voor ons - slecht voor jullie): dat klopt, CoVer behoort ons toe en we zullen haar met overmacht in getale (7 officiële leden inmiddels) innemen! Als de RedaXie eenmaal aan de macht is, kun je als CoVerlid verwachten dat elke cent rechtstreeks naar het uitbrengen van een nieuwe, betere Brainstorm gaat. Nooit meer zullen wij, de RedaXie, moeite hoeven doen om mensen zo ver te brengen hun kopij in te leveren; wanneer wij de macht gegrepen hebben, zal elk CoVerlid verplicht een uur per week artikelen moeten schrijven. En als wij niet tevreden zijn, krijgen jullie strafregels. Bwahaha!

Of niet...

Maar voor een slecht voornemen was dat toch niet onaardig, naar wij dachten. Over de eisen en definitie van slechte voornemens vertelt Ronald Zwaagstra in de rubriek Staf. In het openingsdeel van zijn nieuwe column geeft Jaap Oosterbroek een diepere kijk in de voordelen van het eerstejaars zijn, een onderwerp waar hij zelf enige ervaring mee heeft. Om onze blik op onze studie te verruimen laten we dit keer ook Karin Zondervan aan het woord in Kunstmatig Imago, om ons verder te laten zien hoe KI overkomt op de niet-ingewijden. Een interview met AiO Axel Brink laat zien welk onderzoek er door onze geleerde staf verricht wordt.

Een slecht voornemen voor volgend jaar zou zijn om precies zo door te gaan als we altijd gedaan hebben. De BrainStorm gaat met haar tijd mee en zo ook de commissie achter de BrainStorm. Zoals je al gemerkt zult hebben, heeft de commissie een nieuwe naam aangenomen, dit om ambiguïteit met de titel van dit geweldige blad terug te dringen. En dus wensen wij voortaan aangesproken te worden als de RedaXie. Maar de veranderingen zijn niet alleen cosmetisch. Achter de schermen heeft de commissie haar redactionele proces gemoderniseerd, waardoor artikelen nog beter en sneller kunnen worden nagekeken. En om jullie tussen edities door nooit meer van CoVer nieuws verstoken te laten zijn, werken wij aan onze nieuwe website (<http://www.ai.rug.nl/~bstorm>) waar 24 uur per dag het laatste nieuws te lezen is.

Kortom: De BrainStorm staat klaar voor de toekomst. Verwacht grootse dingen van ons komend jaar. En dat is geen slecht voornemen.

Grote Vlaamse Reis Verslag

(ingezonden – Roeland van Batenburg)

Afgelopen maand maakte de StudCie een uitstapje naar Brussel om het symposium '50 jaar Kunstmatige Intelligentie' te bezoeken. Roeland was erbij en doet verslag.

Allereerst wil ik de StudCie graag bedanken; volgens mij heeft iedereen er heel erg van genoten. Het doel van de reis was het bezoeken van het symposium '50 jaar Kunstmatige Intelligentie' in Brussel. Dit begon op donderdagochtend erg vroeg, daarom waren er in samenwerking met USCKI Incognito slaapplekken geregeld in Utrecht. Groningen is namelijk overal ver vandaan. Ik sliep samen met Henrieke bij Wivine, een eerstejaars studente Cognitieve Kunstmatige Intelligentie. Ze woont nog bij haar moeder, want ook in Utrecht liggen de kamers niet voor het oprapen. Samen met haar moeder en broertje hebben we naar de verkiezingsuitslagen gekeken. We moesten de volgende dag om 6 uur al op omdat iedereen weer moest verzamelen op het centraal station.

Uitgezwaaid door Wivine's moeder en beladen met krentenbollen, gingen we die kant op. Op het station stond al een groepje slaperige mensen dat langzaam groeide tot ongeveer 50 CoVer- en Incognitoleden. De treinreis ging eerst naar Rotterdam, waar we over moesten stappen naar de internationale trein. Dit ging natuurlijk weer mis en met een groep van ongeveer 20 mensen strandden we op Rotterdam Centraal. Dit kwam doordat de trein vertrok van perron 6 in plaats van 4. Dit was bij de meeste mensen wel doorgekomen, maar duidelijk niet bij ons.

Na zo'n 50 minuten wachten en slapen, gingen we weer met de trein. Onderweg beschuldigde Incognito ons ervan dat we hun naam vertaald hebben naar UnderCoVer. Dit was wat lastig te weerleggen omdat Incognito net iets langer bestaat. Maar gelukkig hebben we hun studie flink af kunnen kraken met hun kleine studiegids en het feit dat ze geen statistiek of kennistechnologie hebben. Kortom, er hing onmiddellijk een gezellig sfeer (echt waar!). Eenmaal aangekomen in Brussel loodste Thomas van Incognito ons foutloos naar het Academisch Paleis waar ze al bezig waren met het symposium. Er zaten zo'n 200 mensen in de zaal, waarvan er volgens mij bijna 75 uit Nederland kwamen; de KI'ers uit Nijmegen waren ook meegereisd vanaf Roosendaal. Na wat gefluister bleek dat we niet heel veel gemist hadden qua praatjes.

De zaal waarin we zaten was prachtig, maar niet bijzonder geschikt voor een symposium. De spreker was slecht te verstaan door de galm en doordat de instellingen van de geluidsinstallatie niet helemaal goed waren. Dat laatste werd gelukkig later nog wel verbeterd. De voertaal was Vlaams, wat voor mij geen probleem is, maar ik hoorde een aantal mensen om mij heen klagen dat het niet verstaanbaar was.

De sprekers waren over het algemeen wel leuk, maar de onderwerpen waren heel erg algemeen. In de pauze was iedereen die ik erover sprak het erover eens dat het meer eerstejaarsniveau was. Het was wel interessant, maar ik had het allemaal al wel eens gehoord bij het één of andere vak.

Om half één zou er een lunch zijn. Ik viel tegen die tijd een beetje in slaap van de warme zaal, het vroege opstaan en het uitstel van de lunch (er was vertraging). Drie kwartier later was er eindelijk lunch. Er lagen een hele hoop broodjes, maar het was lastig om er eentje te kiezen omdat het niet helemaal duidelijk was wat er op zat. Uiteindelijk heb ik het er toch maar op gewaagd en heerlijk geluncht. Martijn Scholtens liet zien hoe hij met zijn camera donder en bliksem kon opwekken.

Na nog twee praatjes ging ik heel even een frisse neus halen om wakker te blijven, ik zag ook wat andere mensen wegdommelen. Toen ik terugkwam, merkte ik pas echt hoe warm de zaal was. Gelukkig was ik nu weer een stuk wakkerder en ik volgde de volgende praatjes met meer interesse. Tijdens de theepauze bleek dat er van Incognito heel veel eerstejaars mee waren en zij vonden het dan ook behoorlijk interessant.

Even later deed Bart de Boer een praatje. Hij scheen erg blij te zijn met het feit dat er zoveel Nederlandse studenten aanwezig waren. De Belgen leken een beetje verbaasd. Na Bart nam Luc Steels het woord. Hij hield een interessant praatje over de twee wegen die hij binnen de KI ziet en hoopt dat deze eens zullen worden geïntegreerd. Steels spreekt ook over de toekomst die hij ziet voor KI in België en hij geeft aan dat dit het eigenlijke onderwerp van de dag was. Een panel werd geïntroduceerd met de vraag wat zij in de toekomst zien. De algemene conclusie was dat er wel toekomst is voor KI in België maar dat de professoren en onderzoekers meer moeten overleggen en proberen meer geld van de overheid te krijgen of meer toepassingen proberen te bedenken voor het bedrijfsleven. Een nuttige les om mee te nemen naar Nederland, hoewel het hier volgens mij wel iets beter gesteld is met de KI.

Ik realiseer mij dat ik niet heel erg positief geweest ben over het symposium; het was ook niet wat ik ervan verwacht had, maar ik heb mij wel vermaakt en vond het zeker wel de moeite waard. Na de korte borrel (het gebouw ging sluiten) gingen we met de hele groep naar het hostel. Na een lang proces van indelen (ik heb alleen maar ja hoeven roepen) dropten we de spullen op de kamer en gingen op zoek naar eten. Samen met Wivine, Timmen en Rossana van Incognito en Meine van CoVer ging ik naar een pizzeria die vlakbij zat. Niemand van ons had zin om de stad in te gaan, dus we gingen terug naar het hostel om daar wat te drinken. Mijn originele plan om alle soorten speciaal bier daar te drinken (ik kende de meeste al wel) mislukte. Ik zag namelijk dat de BelleVue Gueuze maar € 1.30 was, pils was € 1,00. Ik was dus gelijk verkocht. Ferdinand kwam er later nog bij zitten en we hebben tot een uur of half drie spelletjes gespeeld. Toen ik terugkwam op mijn kamer sliep iedereen al.

De volgende ochtend kreeg ik complimenten dat ik niemand wakker had gemaakt. Helaas was het 6 uur 's ochtends, omdat Henrieke het geniale idee had om eerder op te staan dan de rest zodat er gedoucht kon worden. Prima manier om wakker te worden, behalve als je daar nog geen behoefte aan hebt.

Daarna met de metro naar de afdeling elektrotechniek van de VU. Daar zijn ze erg druk bezig met het bouwen van robotica, maar hebben totaal geen verstand van KI. Zeker interessant om daar iets te gaan doen. Ze zijn bezig met een op hydraulica gebaseerde spier, in plaats van motoren. Die spieren zijn veel soepeler. Verder hadden ze een erg leuk filmpje van een robotbeurs in Japan gemaakt. Daarna ging ik samen met Pieter, Kim, Jesse, Jaldert, Michiel en Tessa in het centrum lunchen, waarna we richting het Atomium zijn gegaan. Daar hebben we op de rest van de groep gewacht voor de korting (samen met wat andere mensen die daar rondliepen). Ik heb lekker bovenin gewacht op de zonsondergang. Dit gaf een prachtig uitzicht.

Daarna gingen we met een hele groep van bijna alle CoVerleden naar een Tex-Mex restaurant. Mijn idee en mijn favoriete soort eten, dus ik vermaakte me daar prima. Daarna ging ik weer terug naar het hostel, meer Gueuze en spelletjes en lekker op tijd naar bed (2:00 uur). De volgende dag naar het chocolade museum en wafels eten. Daarna samen met Henrieke een stadswandeling gedaan, even rustig weg van de massa.

Het laatste evenement was mijn favoriet; samen met Matthijs, Sander, Henrieke, Mart, Herman, Maarten en Fransje een bezoekje plegen aan het Delirium Café. Ze hebben daar een officieel record; in 2004 hadden ze 2004 verschillende soorten speciaal biertjes. We hadden helaas maar tijd voor één biertje en toen moesten we al rennen om de trein te halen. De reis terug was vrij rustig en ik ben in Roosendaal al op een andere trein gestapt om mijn ouders te bezoeken. Al met al was het een geweldig weekend (ik blijf het zo noemen) en ik kijk al uit naar het volgende StudCiereisje!

Top-X

Ik durf daar wel een serieus kopje koffie om te verwedden.
- Wouter Teepe

Dit motiveert voor geen meter, dit schiet geen millimeter op!
- Henrieke

1, 2, 3 of allebei?
- Ferdinand

Laat niet links liggen!

(diverse inzendingen)

De wereld van het internet is erg groot, vaak te groot, waardoor je leuke dingen over het hoofd ziet. Om dit te voorkomen is de Brainstorm een nieuwe rubriek begonnen, "Laat niet links liggen", waar leden allerlei leuke links naar sites kwijt kunnen. Als je zelf ook nog leuke links hebt, stuur ze dan op naar onze redactie: bstorm@ai.rug.nl

AI depot - <http://www.ai-depot.com/>

Het AI depot, een site met allerlei artikelen en andere resources op AI gebied.

Retrogames - www.the-underdogs.info

Retrogames, erg verslavend. The Underdogs is een site waar oude en nieuwe games die iets unieks hebben verzameld worden. Deze unieke eigenschap is vaak in de gameplay. Elk spel heeft een review en meestal een paar screenshots. Bijna alle (voornamelijk de oudere) spellen zijn gratis te downloaden hier, omdat ze genoteerd staan als abandonware (dit betekent dat ze dus legaal verspreid mogen worden op het internet).

Cola en mentos - <http://www.eepypybird.com/>

As seen on Google video! Bekend van hun cola en mentos fontein. Eepypybird werkt sinds kort samen met de Blue Man group.

Manga nerds - <http://www.theotaku.com/>

Otaku is ongeveer het Japanse woord voor nerd. Hier kun je e-cards sturen in manga stijl.

Afleveringen - <http://www.episodeworld.com> en <http://www.tv.com>

Twee sites die alles met TV-series te maken hebben. Misschien interessant om ze met elkaar te vergelijken. TV.com is een volledige site waar (bijna) alle series die ooit uitgekomen zijn worden bijgehouden. Je kan zien wanneer en op welke zender de series worden uitgezonden. Episodeworld.com is ook een site waar TV-series worden bijgehouden. Een unieke toevoeging hierbij is dat op de homepage van de site alle series staan die die dag uitgezonden worden. Een groot minpunt van episodeworld.com is echter dat de informatie niet altijd klopt (verkeerde titels van afleveringen of verkeerde data van uitzendingen).

Raad de film - www.stationarymovies.com

Viking presenteert foto's van beroemde scènes uit films, uitgebeeld door bureauartikelen. Aan jou de taak te raden welke film bedoeld wordt. Bespreek je resultaten op het CoVer forum.

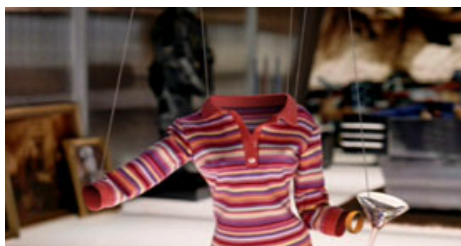
Brain Storm

Slechte Voornemens

FoToPlay

(ingezonden - FoToCie)

Dit keer is het de bedoeling te raden uit welke films de volgende scènes komen. Hierbij zijn de personages onzichtbaar gemaakt. Veel succes!

(Antwoorden: 1 = Vanilla Sky, 2 = Goldmember, 3 = The Incredibles, 4 = Unbreakable, 5 = Team America: World Police, 6 = Stuck On You, 7 = Sin City, 8 = Maid In Manhattan)

Staf: Ronald Spreekt

(ingezonden – Ronald Zwaagstra)

Onze studie beschikt over een paar prima docenten en ander onderwijs ondersteunend personeel. In de rubriek Staf laat de Brainstorm hen aan het woord. Dit keer een bijdrage door onze ICT-beheerder Ronald Zwaagstra.

Denkend aan slechte voornemens ben ik me niet alleen bewust van een associatie met Marsman, maar kan ik ook de neiging niet onderdrukken om in de beste wetenschappelijke traditie zo nauwkeurig mogelijk te bepalen waar we het nou eigenlijk over hebben. Slechte voornemens zijn natuurlijk voornemens die als eigenschap hebben dat ze slecht zijn. We doen er daarom goed aan eerst maar eens duidelijkheid te krijgen over wat een voornemen is, om ons daarna op de vraag te storten wat 'slecht' is. We zullen daarbij zien dat voornemens relatief eenvoudig zijn, maar dat slechtheid nogal wat ellende met zich meebrengt.

Een voornemen kunnen we simpelweg afdoen als een expliciet gemaakte intentie tot toekomstig gedrag. Een voornemen mag je dus zonder problemen van de daken schreeuwen, maar je mag niet de fout maken er uitvoering aan te gaan geven, want dan is het geen intentie tot toekomstig gedrag meer, maar is het actueel gedrag geworden. De belangrijkste praktische eigenschap van een voornemen lijkt me dus dat er vooral geen uitvoering aan gegeven wordt.

Een probleem dat zich hier vervolgens bij voordoet zien we bij het voornemen: "Ik ga mijn voornemens niet uitvoeren." Of dit een goed of slecht voornemen is op dit moment natuurlijk nog niet aan de orde. We willen er voorlopig mee volstaan vast te stellen dat het voornemen op zichzelf terugslaat, wat tot de merkwaardige conclusie moet leiden dat als het voornemen wordt uitgevoerd het niet wordt uitgevoerd, terwijl als het voornemen niet wordt uitgevoerd, het logischerwijs juist wel wordt uitgevoerd. Het is duidelijk dat het voorbeeld een slecht voornemen is omdat het de liefhebbers een plek in het dolhuis kan opleveren. Eveneens is het duidelijk dat het een goed voornemen is omdat het stof tot nadenken oplevert en met wat geluk een paar promotieprojecten voor logici die diepgaander studie over voornemens willen doen dan mogelijk is in de drie pagina's die mij hier vergund zijn.

Laten we voor het gemak en de veiligheid voornemens maar helemaal naar het domein van het abstracte verwijzen opdat ze niet per ongeluk lastige complicaties in de werkelijkheid kunnen opleveren. Vervolgens kunnen we ons dan buigen over de vraag wat een slecht voornemen is. Om de gedachten te bepalen en wat inzicht te krijgen in de problemen waar we voor kunnen komen te staan, beginnen we met een concreet voorbeeld, namelijk het voornemen "Mij ganzer harte heele menshijt volleedich zullen liefhep".

Het moge duidelijk zijn dat dit voornemen qua vorm te wensen overlaat. De spelling en de syntaxis van de formulering zijn ronduit beroerd. Daarnaast doet het ook nog eens een beroep op het absurde begrip 'volledig'. Iets wat vol is, is niet leeg, iets wat leeg is, is duidelijk niet vol, en voor de constructie dat iets vol leegte kan zijn, bijvoorbeeld de denkwereld van een willekeurige politicus met een blonde kleurspoeling, krijg je de handen ook niet op elkaar. Kortom, de gehele mensheid van ganser harte onvoorwaardelijk lief hebben, in de eerdere formulering, is een duidelijk voorbeeld van een slecht voornemen.

Hoewel het strikt genomen buiten het bestek van het thema valt, is het wellicht ook leuk eens naar een goed voornemen te kijken. Het voornemen in kwestie is "Ik zal alle kwaadaardige regimes voor de nakende jongste dag ten val brengen". Daar is niet zo gek veel mis mee, behalve dat kwaad en aardig zich doorgaans slecht met elkaar verstaan. Een betere formulering lijkt me dan ook "Ik zal alle regimes die behoren tot de As van het Kwaad nog voor de jongste dag ten val brengen". Als voornemen lijkt dit wel in orde.

Niet iedereen die zich met moraliteitsvraagstukken bezighoudt, zal er zonder meer van overtuigd zijn dat de vraag wat een slecht voornemen is, zich naar volle tevredenheid taalkundig laat beantwoorden. Met een beroep op Kant kunnen we opmerken dat het in ieder geval zo op het eerste gezicht weinig bezwaarlijk is als een ieder van ganser harte de gehele mensheid liefheeft, terwijl een wederzijdse algehele vernietiging op de loer lijkt te liggen als een ieder zonder enige vorm van regulering zomaar op eigen houtje allerlei regimes omver kan werpen. De adjectieven goed en slecht kunnen dus net zo goed omgekeerd toegepast worden op de beide voornemens.

Daar staat dan weer tegenover dat een ieder met een beetje mensenkennis al snel zal opmerken dat ons eerste voornemen een buitengewoon slecht voornemen is aangezien niemand daar toe in staat is. Een polemoloog van enige standing zal overigens hetzelfde probleem met de praktische haalbaarheid van het voornemen het kwaad in de wereld uit te roeien opmerken. In deze zin zijn onze beide voorbeelden slechte voornemens.

Wanneer we echter naar de intentie van de voornemens kijken, het liefhebben van de mensheid en de mensheid bevrijden van mensonvriendelijke regimes, dan zullen beide voornemens al snel weer als goed betiteld worden. Helaas leert de op tegeltjes opgeslagen ervaringswijsheid ons dan weer dat de weg naar de hel geplaveid is met goede bedoelingen. Even afziend van de hel kunnen we ter illustratie opmerken dat er nog nooit een leger ten strijde is gestuurd door iemand die niet dacht daarmee een buitengewoon nobel doel te dienen.

Slecht Voornemen
iets anders dan KI te gaan studeren.
- Vrouwelijke VWOers.

Wij als eenvoudige strebers naar slechte voornemens kunnen dus meevoelen met Paulus die in de bijbel opmerkt dat hij juist de slechte dingen doet die hij niet wil doen en met de al even onthutste Mefisto die in Goethe's Faust teleurgesteld moet constateren dat hoe zeer hij zich ook inspant het kwade te bewerkstelligen, alles uiteindelijk ten goede uitpakt. Goed en kwaad zijn niet eenduidig genoeg om in staat te zijn compleet slechte voornemens te bedenken. We kunnen ons dan ook maar het beste beperken tot het slechte voornemen ons voor 2007 niets voor te nemen en daar vooral geen uitvoering aan te geven. Dan moet het met wat geluk wel mis gaan, tenzij we pech hebben en het toch goed uitpakt.

Top-X

Jaap, blijf van mijn knuppel af.
- Nick

Ik snap het niet, maar dat kan komen omdat jullie te snel praten.
- Peter

selexyz § adr. heinen
selexyz § broese
selexyz § dekker v.d. vegt
selexyz § de tille
selexyz § dominicanen
selexyz § donner
selexyz § gianotten
selexyz § kooyker
selexyz § scheltema
selexyz § scholtens
selexyz § van pierie
selexyz § verwijis

selexyz § scholtens

www.selexyz.nl

voor al je studieboeken!

Het is vlak voor 12 uur en de schaal met olieballen is bijna leeg. Tante vertelt vol trots dat ze eindelijk, na jaren van overgewicht, besluit weer dun te worden. Terwijl ze een vette oliebol in een berg poedersuiker drukt en hier heerlijk op smakt, legt ze uit dat zij en Oom er niet jonger op worden en het toch wat lastiger blijkt te bewegen, als je zowel oud als dik bent. De hele familie knikt instemmend. Ja, op dieet, wat een goed idee! En ook zo moedig... Al haar hele leven lang is Tante iemand die "een beetje moeite heeft met de pondjes". En dan toch zomaar haar patroon aanpassen, op deze leeftijd nog, wat een klasse! Oom begint te stralen, wat is hij toch trots op zijn vrouw!

S C R E W

(redactioneel -
Inge Slingerland)

Zelf heeft hij, om haar te ondersteunen, ook een voornemen voor het volgende jaar. Hij gaat stoppen met roken. Mister "geasfalteerde luchtwegen" himself, die vanaf zijn twaalfde levensjaar flink aan de nicotine is, besluit nu, om 2007 als een keerpunt in zijn leven te kunnen bestempelen, te stoppen met deze niet zo gezonde gewoonte. Ze hebben jarenlang gezondigd tegenover hun eigen gezondheid, daar moet verandering in komen! Een instemmend gemompel stijgt op. Ja, zo hadden ze het nog niet bekeken! De hele familie besluit prompt niet meer te snacken, nooit meer te roken, maximaal één alcoholische versnapering per week tot zich te nemen en bovenal minstens een paar keer per week de sportschool op te zoeken.

Een jaar later is er weinig overgebleven van het elan dat vorig jaar de familie zo beheerste. Tante was direct na haar laatste oliebol begonnen met diëten. Om haar honger te compenseren begon ze echter flink te roken. Na één week van flink afzien (door Tante liefkozend de week van het inzicht genoemd), kwam ze erachter dat ze nog niks was afgevallen. Maar wel veel honger had. En ach, haar vriendinnen waren toch ook niet de slanksten? Nu is ze gelukkig. Op het feit na dat ze, door die week van "extreme honger", nu nog meer rookt dan Oom. Maar goed, ze heeft tenminste met hart en ziel geprobeerd gezonder te leven. Zij kon er natuurlijk ook niks aan doen dat deze poging faliekant mislukte.

Ook met Oom is het goed gekomen. Van zijn verslaving is hij af. Hij heeft er echter een nieuwe bij om het roken te kunnen compenseren; dun en jong vrouwvolk begluren. Dat hij door al die spanning een hartaanval zou krijgen, had niemand verwacht. Dit jaar is de sfeer compleet tegenovergesteld. De olieballen, die altijd voornamelijk voor Tante werden gebakken, staan er onaangeroerd bij. Het grootste deel van de familie staart wat leeg voor zich uit. Vlak voor 12 uur vertelt Tante niet meer aan goede voornemens te doen. De familie knikt instemmend. Dat lijkt een goed voornemen te zijn.

Eerstejaarsgevoelens

(ingezonden - Jaap Oosterbroek)

Jaap is sinds dit jaar trots KI'er. Hij vertelt over zijn ervaring als meermalig eerstejaars.

"Waar is het WSN gebouw?", vroeg ik maandagmorgen om 9:50 aan mijn mentor (MSN is soms best handig). "Het wis- en natuurkunde gebouw? Dat is het grote, tien verdiepingen hoge gebouw waar in dikke letters 'Bedrijfskunde' op staat." Even knarste het deel van mijn hersenen dat gespecialiseerd is in formele logica met denkbeeldige tanden en ging toen weer vrolijk door met niet bestaan. "Ow, dat grote ding dat heel groot en absoluut gigantisch is?" "Ja dat", meldde een lichtelijk brakke Ferdinand. Ter plaatse aangekomen wachtte mij een ander probleem, namelijk dat het gebouw heel groot en absoluut gigantisch was en ik mij bij God niet voor kon stellen hoe ik zaal 33 moest lokaliseren.

Even een intermezzo over academisch taalgebruik; ik snap dat het op de universiteit belangrijk is om woorden met zoveel mogelijk lettergrepen te gebruiken. Zo wordt een les een college, vinden wordt lokaliseren, een spreekbeurt wordt een colloquium of een referaat en een gratis lunch heet opeens een symposium. Op zich heel begrijpelijk allemaal (of niet) maar een verwarring in deze serie is het woord 'zaal'. Dat heette lokaal op de middelbare school (als ik het mij goed herinner) en dat is zeker een volle lettergreep meer dan zaal. Een mogelijk verklaring is dan dat het origineel collegezaal (4 lettergrepen) heette en dat het afgekort is naar zaal, maar dan ben ik aan het gokken over de etymologie van dit woord. (Etymologie: 10 letters, 5 lettergrepen: 100% academisch.)

Terug naar het gebouw dat de uitgebreide hobby had heel groot en absoluut gigantisch te zijn.

Nu had ik een voorsprong op de meeste eerstejaars, namelijk dat ik een jaargang in het Minerva-gebouw gewoond heb. Dat is ontworpen door een psychotische, labyrintgeile architect met een voorkeur voor zeshoeken. Maar ik wist niet of die ervaring op deze schaal inzetbaar was. Het gebouw was namelijk heel groot en absoluut gigantisch en nogal druk bezig met tien verdiepingen hoog te zijn. Ik heb van mijn ouders de fijne programmeurtic geërfd dat ik voor elke taak uitreken hoe lang een brute-forceapproach duurt. Maar zelfs die vaardigheid liet het uit pure zelfbescherming afweten.

Slecht Voornemen
Nóg drie nieuwe Star Wars films maken!
-George Lucas

Nu geeft voor de tweede maal eerstejaars zijn je een bijzonder interessante optie; zelfspot. Ik tikte een willekeurig modieus georiënteerd vrouwelijk schepsel op haar schouder en sprak de magische woorden: "Help, ik ben een lieve schattige eerstejaars en ik kan mijn lokaal niet vinden. Kun jij mij vertellen waar zaal 33 is?" Even keek ze me star aan. Toen merkte ze de (volmaakt geacteerde) zeeën van onwetendheid op in mijn gelaat, smolten haar competitief gerichte bedrijfskundeogjes en namen haar moederlijke instincten de overhand. "Ja hoor, deze gang uitlopen, terug naar de ingang en dan naar links", zei ze terwijl ze uitgebreid naar rechts stond te wijzen (alfa's; ze zijn zo schattig maar af en toe verwarrend). Ondanks haar misdirectie, was met behulp van deze aanwijzing 'the place to be' snel gevonden. Eerstejaarslessen hebben namelijk een prachtig uithangbord: kringetjes.

Ik weet niet of het nou komt door één of ander primitief instinct of omdat het de meest energiezuinige vorm is, maar eerstejaars vormen overal kringetjes. Zij zijn de micellen van de sociale chemie, de gameten van het nieuw academisch leven en zijn bij KI meestal gecentreerd rond één à twee vrouwen (hoe er bij studies als informatica micellen gevormd worden is mij tot nog toe een raadsel). Er is altijd een bepaald onderwerp in deze kringetjes en meestal is het diepzinnig en kennisgeoriënteerd, je gaat het natuurlijk niet over jezelf hebben bij zoveel mensen die je niet kent.

Een korte greep uit de onderwerpen: het aankomend college, de onmogelijkheid van informatiebeheersing op internet, de stand van zaken in het Midden-Oosten, welke docenten het leukst zijn, de verschrikkingen van koffieschaarste, Stargate SG-1 aflevering 10.6, of computers kunnen denken, waarom GOTO Satan is, dat dit een mooi gebouw is (x3), gelegenheidsvissers, Stargate in het algemeen en tot slot de vele toepassingen van prei.

Tussen al deze prachtige onderwerpen zou niemand het in zijn hoofd kunnen halen om echt interessante vragen te stellen, zoals "Wie is je papa en wie is je mama?", "Houd je van hobby's?" of "In wat voor auto rijdt je vader?" Misschien moet ik binnenkort eens mijn eigen kringetje opstarten waarin alleen maar diep persoonlijke vragen gesteld mogen worden.

Maar zoals alle mooie dingen komen ook deze kringetjes aan hun eind; de deur van zaal 33 opent zich en de klas stormt naar binnen. Nu snap ik uitstekend dat iedereen wil weten wat ik van mijn eerste college Imperatief Programmeren vond. Daarom zal ik dit stuk van mijn dag met een grote boog (spanningsboog) omzeilen onder het voorwendsel van extreme saaiheid en direct doorspoelen naar het punt dat ik de Hortus binnen liep. Want het was groen! Eigenlijk moet het IDEA ook zo'n tuin krijgen, maar dan zonder psychologiedozen. Helaas was mijn hippie-euforie van korte duur want ik was reeds aan de late kant voor het tweede en laatste vak van die dag: Oriëntatie Kunstmatige Intelligentie (veertien lettergrepen).

Het vak Oriëntatie Kunstmatige Intelligentie is een vak dat grotendeels wordt ingevuld door de docent. Ik zal de docent die wij dit jaar voor ORKI hebben kort typeren: "Hallo, ik ben jullie docent voor ORKI. Ik kom uit Nijmegen waar ik heel interessant onderzoek doe waar ik af en toe naar zal verwijzen, maar het expliciet niet over zal hebben. Het boek bij dit vak is saai, eenzijdig en irrelevant, daarom heb ik het met zo veel liefde uitgekozen en dat mooie paarse boek van die lieve Groningers de deur uit gedaan. Overigens vind ik het stom om bekende literatuur te gaan citeren en intellectueel te doen dus laat ik dat dan maar meteen wel doen. Zoals jullie kunnen zien kan ik onmogelijk stilstaan en praten tegelijk." Ik neem aan dat de meeste van jullie hier meneer Van Rijn wel in kunnen herkennen. Hij is overigens wel een schatje, die gave gastdocenten heeft geregeld.

Na negentig minuten het gevecht met de slaap aangebonden te hebben, kon ik eindelijk weer voor onbeperkte tijd de frisse lucht in. Maar vreemd genoeg kon ik alleen maar aan meer slaap denken.

Wat is het met eerste schooldagen dat ze zo belachelijk vermoeiend maakt? Wie weet is het de totale afwezigheid van interessante stof, wie weet is het de overvloed van nieuwe indrukken, mensen, en plekken. Volgens mij is het gewoon eindeloos uitputtend om een hele dag net te doen alsof je lief, schattig, naïef en onwetend bent.

Bekaf strompelde ik naar huis en viel in een diepe slaap op mijn bank die daar duidelijk niet voor gemaakt is. Ergens rond acht uur kroop ik met grote rugklachten uit mijn slaappositie omhoog om iets te verzorgen wat ergens vaag iets weg had van een maaltijd, waarna ik spoedig weer overging op mijn eerdere bezigheid, maar dan op een comfortabelere locatie. Twaalf uur later werd ik wakker voor mijn volgende college.

Ik weet niet wat het is met mij en eerste schooldagen. Vroeger vond ik het verschrikkelijk; nieuwe mensen, nieuwe roosters, niets kunnen vinden. Maar de afgelopen twee jaar kon ik er alleen maar van genieten. Ergens is er een zekere gemakkelijke factor verbonden aan het binnenlopen van willekeurige zalen omdat je je college niet kan vinden. Uiteindelijk is iedereen die eerste week uit zijn doen en is elke schijn van het tegenovergestelde slechts een mooi stukje acteerwerk. Persoonlijk kan ik niet wachten tot volgend jaar. Dan schrijf ik me in voor psychologie en kan ik weer mijn onnozele blik opzetten en net doen of ik er niets van snap; alles fout doen alleen maar omdat het kan. Jammer dat je maar één keer echt eerstejaars bent.

Slecht Voornemen
Uitkering blijven trekken tot aan
mijn AOW.
- Merel

Puzzel

(redactioneel - Ben van Os)

Iedereen kent inmiddels de Japanse Sudoku. Om onze hoogst intelligente studenten wat meer uit te dagen, hierbij een sudoku waarvan je de hints eerst zult moeten vinden door de vragen te beantwoorden. Stuur de oplossing naar bstorm@ai.rug.nl en maak kans op een leuke prijs!

- a 7 van de hoeveel Star Trek personages?
- b Hoeveel hoofdzonden zijn er?
- c Hoeveel wereldwonderen zijn er?
- d Wat is het laagste positieve gehele getal dat geen priemgetal is?
- e Hoeveel vlaggen staan er in een pretpark in Flevoland?
- f Hoeveel Muzen zijn er?
- g Een positieve discriminant in de wiskunde betekent hoeveel reële oplossingen?
- h Welke groep in het periodiek systeem der elementen bevat de alkalimetalen?
- i Paus Pius de hoeveelste was de langstzittende paus?
- j De hoeveelste letter van het Griekse alfabet is de gamma?
- k-
- l . . .
. . .
. .
- m IV
- n Nerd stuff!
Elite - 10100110001 = ?
- o Hoeveel zetels kreeg de SGP bij de afgelopen verkiezingen?
- p In welk jaar vond de slag bij het Teutoburgerwoud plaats?
- q Onder welk cijfer zit de letter K op de meeste mobieltjes?
- r Hoeveel ruiters van de Apocalyps zijn er?

	a		b++ e			y
u		j	i-r		v	
				o	s	k
f				l		
		g+k	z	h	m	
				v-e		q
w	c					x
		d		>7	p-c	
	√a			n t		a-v

- s De hoeveelste James Bond-acteur was Pierce Brosnan?
- t Hoeveel 'armen' hebben de meeste zeesterren?
- u Hoeveel Nederlanders hebben een Nobelprijs voor de Economie gekregen?
- v Hoeveel rijen heeft een schaakbord?
- w Wat krijg je als je de oneindigheid een kwartslag draait?
- x Hoeveel planeten zijn er in ons zonnestelsel?
- y Wat is het atoomnummer van helium?
- z Hoeveel ringen kregen de Mensen in 'The Lord of the Rings'?

AiO Interview: Axel Brink

(redactioneel - Romke van der Meulen)

Axel Brink is sinds december 2005 promovendus (AiO) bij KI aan de RuG. De Brainstorm vroeg hem waar hij zich zoal mee bezig houdt.

Waar kom je vandaan en hoe kom je hier?

Ik ben geboren in Dalfsen, in Overijssel. Ik heb een tijd in Zwolle gewoond en heb daar op school gezeten; mijn ouders wonen daar nog steeds. Ik heb in Groningen Informatica gestudeerd en daarna nog een jaar Communicatie- en Informatiewetenschappen gedaan. Daarna ben ik hierheen gekomen. Dat heb ik gedaan omdat Informatica en KI hier best wel dicht bij elkaar liggen en ze hadden hier een leuk project met handschriftidentificatie, onder Lambert Schomaker. Er komt veel beeldverwerking bij kijken en dat vind ik heel interessant.

Je werkt met nog een paar anderen onder Lambert aan vergelijkbare projecten. Wat is jouw gebied daarbinnen?

De meeste mensen die hier zitten, doen dingen met handschrift; sommigen doen handschrijfherkenning, dat is de computer laten herkennen wat er geschreven staat. Ik doe schrijveridentificatie, dus bepalen wie de tekst geschreven heeft. Dat is iets heel anders, wát er staat is voor mij iets minder relevant.

Hoe herken je de schrijver van een handschrift?

Daar mag ik dus in principe vier jaar over nadenken, maar we hebben in Groningen al twee goedwerkende technieken en daar baseer ik mij op. De technieken komen van Marius Bulacu, die meestal aan een bureau bij ons in de kamer zit, en Lambert Schomaker. De techniek van Marius zegt iets over de rondheid van het handschrift door te kijken naar hoeken; je kijkt naar de pixels waarin de letters op de computer zijn opgeslagen en vervolgens bepaal je hoe vaak een "scharnier" van twee lijnstukjes die onder een bepaalde hoek met elkaar verbonden zijn in de afbeelding past.

De combinatie van hoe de verschillende scharnieren er in passen zijn per persoon verschillend. Je telt van elke combinatie hoekenscharnier hoe vaak ze voorkomen, daar maak je een histogram van en dat histogram is erg specifiek per persoon. De methode van Lambert Schomaker pakt het heel anders aan. Deze methode heeft een soort codeboek waarin allerlei veel voorkomende vormen opgeslagen zijn. Je kijkt naar diverse schriften en stopt de verschillende vormen die voorkomen in dat codeboek. Het is een soort neurale netwerk. Zo krijg je bijvoorbeeld een 'a' vorm die vaak voorkomt, of een andere 'a' vorm, of een stukje van een 'a' van mensen die hem niet aan elkaar schrijven.

Verder komen er ook nog allerlei rare stukjes in voor van losse strepen. Als we met die methode naar een document kijken om te bepalen wat de kenmerkende eigenschappen per persoon zijn, kijken we van elk stukje van het codeboek hoe vaak het stukje voorkomt in het document. De computer deelt eerst de tekst op in allerlei losse stukjes; er wordt geknipt waar onderaan de regel een dalletje gevormd wordt. Vervolgens kijkt het per stukje welk stukje uit het codeboek er het meest op lijkt en bij de frequentie van dat stukje in het codeboek tellen we één op.

Dat doen we voor elk stukje in het document. De vorm die schrijvers het meest in hun handschrift gebruiken krijgen dus ook de meeste 'hits'. En daar komt ook als het ware een histogram uit. Er zitten pieken bij vormen die veel gebruikt worden en dalen bij delen die bijna nooit gebruikt worden. Dat landschap is ook erg specifiek voor de schrijver. Die twee methoden werken al erg goed. Wat ik wil doen is mijn eigen ideeën er aan toevoegen, om zo nog betere schrijveridentificatie te kunnen doen. Misschien bedenkt ik zelfs wel een hele nieuwe methode, dat zou ik helemaal cool vinden.

Waar zou zo'n systeem ingezet kunnen worden?

Ik ben een prototype aan het maken voor het NFI, het Nederlands Forensisch Instituut in Rijswijk. Ze hebben daar al een heleboel documenten waarvan ze weten wie het geschreven heeft. Wat het systeem zou moeten doen is, wanneer er een nieuwe tekst binnenkomt, dit inscannen en een lijst geven van handschriften die er op lijken; dit noemen we schrijveridentificatie. Wat we ook willen doen is verificatie, dat is een beetje anders. Je legt twee documenten naast elkaar en vraagt je af of ze van dezelfde schrijver zijn. Dat lijkt er op, want ook hier moet je de kenmerken van het handschrift er uit halen en er een uitspraak over doen. We zijn nog aan het nadenken over hoe en wat.

Hoe ziet een typische dag er voor jou uit?

Ik begin met koffie halen, of ik krijg koffie als iemand anders dat al gedaan heeft, en mijn mail lezen. Daarna ga ik een beetje programmeren, of een artikel lezen; ik probeer het een beetje af te wisselen. Er zijn heel veel dingen die tussendoor moeten. Hoewel ik in principe vooral zit te programmeren of te lezen, zijn er veel dingen zoals mail beantwoorden, via MSN discussiëren met collega's, bellen, overleggen en dergelijke dingen die veel tijd nemen. Ik zit ook wel eens op een cursus en soms bij een symposium in het buitenland; ik was laatst met mijn collega's in Frankrijk. Een deel van de taak van een AiO is om onderwijs te geven. Er is een vak, Schriftherkenning, waarbij ik assisteer tijdens het practicum, de studenten help buiten practicumtijd en ingeleverd werk van ze beoordeel. Dat hoort ook bij mijn werkdag. Wat ik ook doe is met potlood en papier gaan zitten en nadenken over nieuwe ideeën, dat is ook belangrijk.

Heb je nog slechte voornemens voor volgend jaar?

- Extra suiker toevoegen aan mijn cola
- Meer mensen onheus bejegenen
- Beginnen met roken
- Onze professor blauw verven

Vier misverstanden over KI

(ingezonden - Karin Zondervan)

In de rubriek Kunstmatig Imago vragen wij mensen die zelf geen KI studeren wat zij denken over ons vak en de mensen die het studeren. Karin Zondervan komt, als voorlichter van onze studie, vaak in aanraking met mensen die misverstanden hebben over KI. Vier van die misverstanden somt zij hier op.

KI, daar kun je niks mee als je afgestudeerd bent

Gelukkig bewijzen onze afgestudeerden al jarenlang dat dit grote onzin is! Het probleem is juist dat je er zoveel verschillende dingen mee kunt, waardoor er niet echt een prototypisch beroepsbeeld bij hoort. Het positieve daarvan is wel dat je als student sterk je eigen expertise kunt beïnvloeden.

Gratis tip: gebruik je studietijd niet alleen om vakken te halen, maar ook om jezelf alvast ervaring op te laten doen in verschillende sectoren. Op het gebied van stages, projecten en externe vakken is heel veel mogelijk, zolang je zelf het initiatief neemt en bijvoorbeeld naar één van de KI-studieadviseurs stapt met je plannen.

Het bedrijfsleven kent KI niet en onbekend maakt onbemind

Een paar jaar geleden was KI wellicht onbekend in het bedrijfsleven, maar tegenwoordig zijn we echt niet helemaal onbekend meer, hoor. Sterker nog, het bedrijfsleven komt er ook steeds meer achter dat KI'ers juist een erg gewilde combinatie van technische en communicatieve vaardigheden bezitten, die bij andere studies vaak ver te zoeken zijn. (Ik noem uiteraard geen namen.) Probleem hierbij is wel dat ons vakgebied nog zo jong is, dat onze deskundigheid nog geen eigen naam heeft: Je hebt scheikundigen, theologen, psychologen, informatici, pedagogen, natuurkundigen, wiskundigen, bewegingswetenschappers, historici, archeologen en KI'ers. Hmm, dat klinkt gewoon niet geleerd genoeg. Kunstmatige-intelligenticus, intelligentoloog... Het is de hoogste tijd dat een creatieve geest hier even een woord voor gaat bedenken!

Slecht Voornemen

Psychologie indelen in semesters, informatiekunde in vijf periodes, biologie in kwartaalvakken en informatica in drie blokken.

- Het Complot der Niet-KI Roostermakers

KI, dat is alleen iets voor computerfreaks

Mensen die het leuk vinden om met computerprogramma's te werken of te programmeren zijn niet perse in de studie KI geïnteresseerd en andersom gaat die vlieger al helemaal niet op; binnen ons vakgebied is de computer vooral een tool, die we gebruiken om op een formele, gestructureerde manier menselijk gedrag te beschrijven of intelligente toepassingen te maken.

Aan mensen die nog nooit logica hebben gehad en die ook nog nooit van zaken als neurale netwerken hebben gehoord, is het bijna niet uit te leggen dat we eigenlijk vooral precieze modellen van de cognitie van mensen en dieren willen hebben. En er is niets preciezer dan een formele, wiskundige of algoritmische beschrijving. Uiteindelijk beschrijf je je model zo gedetailleerd en duidelijk, dat je het model door een computer kunt laten uitvoeren en dan kun je aan het gedrag zien of je model ook klopt! Op voorlichtingsdagen probeer ik dit beeld samen te vatten in de opmerking dat KI eigenlijk een soort wiskundige psychologie is.

KI, dat is alleen maar vaag met robotjes knutselen

Iedere willekeurige tweedejaars of derdejaars KI'er kan dit misverstand snel uit de wereld helpen; hij of zij heeft nu al bijna twee c.q. drie jaar zitten ploeteren, maar met robotjes knutselen was er (nog) niet bij. Velen vinden dat wellicht jammer, maar de waarheid is hard; als je echt veel wil knutselen voor studiepunten, dan zit je beter bij de Kunstacademie (met verf en zo) of het technisch HBO (met draadjes en zo). Gelukkig lijkt programmeren ook wel verdacht veel op knutselen en uiteindelijk kun je best nog wel veel robotica in je studie KI stoppen. Overigens komt er zeker wel veel creativiteit bij deze studie kijken, maar het is gewoon op een ander abstractieniveau en met een ander doel. Na vijf jaar studeren en vier jaar voorlichting geven op het gebied van KI kan ik maar één conclusie trekken; robots zijn de spiegel van de mens. Zij kunnen ons helpen onszelf te begrijpen. Maar het blijven natuurlijk slechts rekenmachientjes die toevallig rond kunnen rijden...

Top-X

Wacht maar tot jullie *mijn* potlood zien: Die is veel groter!

- Romke

Ik heb mijn eerste wachtwoord gekraakt in groep 4.

- Cas

Hoe durf jij mijn koe te melken?

- Nick

Kunnen ezels niet zwemmen ofzo? Dat ze een bruggetje nodig hebben...

- Herman

Academisch Schrijfcentrum: iets voor jou?

(ingezonden mededeling - Academisch Schrijfcentrum)

Heb je een duwtje in de rug nodig bij je schrijfp opdracht?
Wil je de tekst van je scriptie net dat beetje extra aanscherpen?
Word je graag tot het uiterste gedreven in je betoog?
Of wil je met een expert over je tekst discussiëren?

In al deze situaties kan een schrijfcoach uitkomst bieden.

Een schrijfcoach is een ouderejaarsstudent die speciaal getraind is in het voeren van adviesgesprekken op het gebied van schrijfvaardigheid. Deze schrijfcoach wil graag met je meedenken over jouw schrijfp opdracht: een efficiënte aanpak, een goede invalshoek of een logische structuur. De coach is een deskundige gesprekspartner in het schrijfproces, gespecialiseerd in academische teksten zoals essays, onderzoeksverslagen en scripties.

De schrijfcoach is een gesprekspartner die jou als schrijver een spiegel kan voorhouden. De coach kijkt geen conceptversies na, redigeert en corrigeert niet en geeft ook geen cijferindicatie. De schrijfcoach stelt vooral vragen en denkt met je mee over de manier waarop jij in staat bent om je tekst te optimaliseren of je schrijf aanpak te verbeteren. Door een gesprek met een coach te voeren word je uitgedaagd om kritisch naar je eigen tekst te kijken en het academische niveau van je tekst te verhogen. Dit zal ook een positieve invloed hebben op de teksten die je in het vervolg schrijft.

Aanmelding

Het Academisch Schrijfcentrum is te vinden op de tweede verdieping van de UB, de multimediazaal.

Dus loop je tijdens het schrijven vast of heb je het gevoel dat het beter kan, dan kun je direct een afspraak maken via onze website. Na het gesprek kun je, in overleg met de coach, een vervolgaafspraak maken.

Tot uiterlijk twee werkdagen van tevoren kun je je aanmelden voor een afspraak met één van de schrijfcoaches via: www.rug.nl/schrijfcentrum.

Het gesprek met een schrijfcoach duurt ongeveer een half uur, waarin je allerlei onderwerpen kunt bespreken en vragen kunt voorleggen. Aan een gesprek zijn geen kosten verbonden.

Het werk van de schrijfcoaches staat onder auspiciën van Studie Ondersteuning en de leerstoelgroep Taalbeheersing van het Nederlands.

Slecht Voornemen

Elke ochtend alle KI PCs opstarten onder Windows.

Advertenties

Aangeboden

Horoscoop, in verband met plotseling overlijden.

Doodskist, om reden van onverwacht overleven.

Zeeën van tijd, stuurlui aan wal.

Proteïne en zout, zelf af halen, vrouwelijke afnemers genieten de voorkeur.

2007, slechte verwachtingen.

Potlood, de Deventer venter.

Alzheimer pillen, ben vergeten hoeveel.

Alcohol, slechts eenmaal gebruikt.

Afrikaanse volkstam, goed thuis gewenst.

Slechte gewoontes in verband met goede voornemens.

Gezocht

Apple, vanwege vitaminetekort.

Apple, hij valt duidelijk wel ver van de boom.

Hoger wal.

Minder bekrompen zonnestelsel, t.a.v. Pluto.

Minder bekrompen kabinet, t.a.v. Wilders.

Houthakker, t.a.v. PvdA.

Belangstellenden met lege vogelkooien, in verband met overcomplete span zebravinken.

Wijze opmerkingen, t.a.v. Boeddha.

Klnkrs.

Reacties? E-mail bstorm@ai.rug.nl!

Top-X

Die gozer is al heel, heel oud. Hij is al 25.

- Lise

Ik zoek een poging tot radio.

- Ben

Ik lek niet uit mijn neus!

- Mart

(Ook een mede-KI-er betrapt op een leuke uitspraak?
E-mail naar bstorm@ai.rug.nl!)

